

Dino era un ursuleț neastâmpărat și pofticios. În fiecare săptămână mergea cu mama lui în pădure să culegă fragi aromați. Aveau ei poienița lor, în mijlocul pădurii, unde creșteau cei mai mari și mai aromați fragi.

— Dino, astăzi vine la noi mătușa ta, Mili! Eu stau să o aștept, tu mergi în pădure să aduni fragi.

Ursulețul își luă coșul și porni cântând în pădure. Soarele îi mângâia delicat blănița, păsările ciripeau frenetic, iar frunzele șușoteau misterios în înaltul copacilor. Era atât de frumos în pădure! Vântul adia ușor și Dino simți o mireasmă îmbietoare, dulce și parfumată. Pofticios din fire, urmă adierea de vânt și ajunse într-un tufiș unde găsi un stup de albine.

Ce-o fi ăsta? se întrebă ursulețul. Miroase atât de bine...!

Un vulpoi care stătea tolănit în tufiș îi răspunse:

— Acesta e un stup plin cu miere delicioasă. Albinele o pregătesc special pentru voi, ursuleții.

